

„FIGYELŐ”

UJSÁGSZELVÉNY VÁLLALAT
Budapest, XIV., Nürnberg-u. 42.
Telefon: 296—534

Lap: .....

Megejelent: .....

„Valami érdekes olvasmányt kérek ...”

A Király Pál- és Bástyá-utca sarkán lévő üzlethelyiség előtt hét-nyolceves kisdíák-csapat dugja össze a fejét. Kettő a lépcsőn ül és láthatólag nagyon el vannak merülve valami fontos diskurzusba.

— A tanárnő ma elvette tőlem »A táltos paripát«, mert nem bírtam abbahagyni és a pad alatt is olvastam, de amikor megmondtam, hogy könyvtári a könyv, visszakaptam — meséli az egyik a hóna alá kapva Majakovszkij bűbajos ifjúsági regényét, rohan be s ellentmondást nem tűrő hangon kiáltja a könyvtári tisztviselő felé: »Valami érdekes olvasmányt kérek«.

Ebben a bűbajos, gyermekméretekre szabott kölcsönkönyvtárban, amely a fővárosi Szabó Ervin könyvtár egyik fiókinstéménye, naponta sokszor hangzik fel ez a kérelem: valami érdekeset. Ugyanilyet kér egy kis lánghajú, szeplős nebuló, aki harmadik elemista létére már három éve szorgalmas látogatója a könyvtárnak s ő volt az, aki amikor új tisztviselőt kapott a könyvtár, ellátta jó tanácsokkal, mert tökéletesen tisztában van a kölcsönzés minden fortélyával.

A bogárszemű, feketecopfos Vera, szintén harmadik elemista. Egre emelt tekintettel meséli, hogy neki a legeslegjobban a Szív tetszett, De Amicis örökértékű regénye, amely fölött a mi generációnk is sok könnyet hullatott.

Az egyik kis asztalkánál elmerülten olvasgat egy fiúcska, közben fel-fel kacag. Egy Kästner regényt olvas, s zárásig be akarja fejezni.

Körülbelül húsz-huszonöt gyermek tartózkodik a forró nyári délutánon a könyvtárban, nagyobb részük, a kicsinyek is kísérő nélkül, egyedül jelennek meg, ott-honosan viselkednek, válogatnak a könyvek között. Előfordul ugyan némi vita. A gyerekek persze nem mindig olyasmit kérnek, ami való is nekik.

Rados Ottóné, a gyermekkönyvtár vezetője azt mondja, hogy a fiúk vezetnek az olvasás terén. Azért is, mert a leányoknak való olvasmányokban a világirodalom

elég szegényes. A könyvtárosok megfigyelése szerint még mindig a fiatalok képzeletét foglalkoztató és a tudományokat népszerűen feldolgozó olvasmányok iránt a legnagyobb az érdeklődés. A magyar írók közül Krudy, Mikszáth, Tersánszky a legkedveltebbek, de nincs olyan olvasója a könyvtárnak, aki ne kérte volna az Ifjú gárdát.

A kis Gyuri még nem jár iskolába, de testvérét mindig elkíséri s mimelve az olvasást, egy gazdagon illusztrált La Fontaine kötetben lapozgat.

Ez a gondosan és szeretettel válogatott 15.000 kötetet magába foglaló ifjúsági könyvtár őri az 1840-ben Heckenast nyomdájában kiadott első magyar ifjúsági könyvet, melynek címe: »Flóri könyve«, szerzője Bezzeredy Amália.

A tisztviselők, akik mind pedagógusok és nagyszerűen értenek a gyermekek nyelvén, azt állítják, hogy sokkal kevesebb baj van a kicsikkel, mint a felnőttekkel. Az a kellemes kép és barátságos hangulat, ami betölti ezt a bibliotékát, a gyermekek kedves fontoskodása és az a gyakorlott mozdulat, amellyel kezükbe vesznek egy-egy könyvet, azt a jóleső benyomást kelti, hogy elszakíthatatlan örök kapcsolat szövődik a fejlődő lelkek és a nyombatott betű között.

d. m.